

"پیروز باد جنبش ظفر نمون مسلحانه ایران"

(متن اعلامیه سازمان چریکهای فدایی خلق ایران)
منتشره در تاریخ دوم خرداد 1355 بدنبال حملات
برنامه ریزی شده و سراسری ساواک به
چریکهای فدایی خلق ایران)

حملات برنامه ریزی شده دشمن به سازمان چریکهای فدائی خلق ایران با شکست مواجه شد.

۷۰ نفر از افراد دشمن کشته و بیش از ۱۰۰ نفر از آنها مجروح شدند. دو قبضه مسلسل و سلاح کمری ساخت امریکا و اسرائیل در جریان نبرد های تدافعی بدست چریکها افتاد.

۱۴ تن از چریکهای فدائی خلق ایران به شهادت رسیدند و عده ای از مردم عادی بر اثر شلیک بی رویه و پرتاب نارنجک ماموران پلیس شهید شدند. جعل اسناد و قلب حقایق کارشناسان سازمان امنیت با رسوائی روبرو شد.

در فاصله روزهای ۲۶ الی ۲۸ اردیبهشت ماه سال جاری دشمن حملات برنامه ریزی شده خود را علیه سازمان چریکهای فدائی خلق ایران آغاز کرد. این حملات بدنبال کنترل شبکه تلفنی قسمتی از سازمان ما و کشف محل چند پایگاه اصلی و پشت جبهه چریکی آغاز گردید.

دشمن قصد داشت به ردگیری های خود ادامه دهد و اطلاعات بیشتری از پایگاه های ما بدست آورد، ولیکن هوشیاری رفقا دشمن را وادار به حمله زودرس کرد و از طرف دیگر قاطعیت و رزمندگی رفقائی که پایگاه هایشان مورد محاصره و حمله دشمن قرار گرفته بود، دشمن را در اجرای برنامه وسیع و سنگین خود با شکست کامل مواجه ساخت. دشمن قصد داشت به انبارها و اسناد ما دست یابد، ولیکن با اسناد سوخته و سلاح های از دور خارج شده مواجه گردید. به همین لحاظ نیز دست به جعل اسناد زد و عکس چند سلاح را در روزنامه های مختلف از زوایای گوناگون به عنوان وسایل تازه در روزنامه ها به چاپ رسانید. حملات دشمن بدنبال محاصره بسیار شدید پایگاه تهران نو آغاز شد. در پایگاه تهران نو که یکی از پایگاه های پشت جبهه سازمان به شمار می رفت تنی چند از رفقا از جمله دو رفیق خردسال ناصر شایگان شام اسپیی ۱۱

ساله و ارزشنگ شایگان شام اسبی ۱۳ ساله زندگی می کردند و به کارهای تولیدی اشتغال داشتند. در هنگام حمله دشمن فقط نیمی از رفقا مسلح بودند. به همین لحاظ نیز امکان برخورد نظامی با دشمن زیاد نبود. با این همه رفقا اسناد موجود در پایگاه را به آتش کشیدند و با سلاح های موجود از دو جناح حملات خود را برای شکستن خطوط فشرده محاصره دشمن آغاز کردند. دشمن که با قریب ۵۰۰ مامور ویژه مسلح به مسلسل های یوزی اسرائیلی و نارنجک های آمریکائی پایگاه را محاصره کرده بود، پایگاه را شدیداً زیر آتش گرفته و لحظه ای حملات خود را قطع نمی کرد. در چنین شرایطی تعدادی از رفقا از پایگاه خارج شده و در جریان یک نبرد خانه به خانه و کوچه به کوچه راه خود را پاك کرده و پس از کشتن بیش از ۲۰ مامور دشمن و مجروح ساختن تعدادی از آنان حلقه محاصره را در نزدیکی مسیل شرقی خیابان سیمتری نارمک شکسته و از محاصره خارج شدند. از آن پس ماموران دشمن جرات پیگرد به خود نداده و رفقا با امانت گرفتن یک اتومبیل پیکان از یک مدیر مدرسه از منطقه خارج شدند. رفقا پس از نیم ساعت در نزدیکی های میدان محسنی با ایست اتومبیل گشتی پلیس به فرماندهی سرهنگ شهربانی، فرداد مواجه می شوند و بلافاصله قبل از آن که افراد مسلح گشتی بتوانند تکانی به خود بدهند، با شلیک مسلسل تمامی آنها را می کشند و به راه خود ادامه می دهند و خود را به یک پایگاه دیگر می رسانند.

صبح روز یکشنبه مقارن محاصره پایگاه تهران نو، پایگاه پشت جبهه دیگری واقع در کوی کن که در ارتباط تلفنی با پایگاه تهران نو بوده است محاصره شده و به علت کمبود وسایل جنگی اکثر رفقا شهید شده و امکان خروج از محاصره را پیدا نمی کنند. مسئولیت این پایگاه با رفیق شهید چریک فدائی خلق عزت غروی بود. رفیق غروی که زنی ۵۵ ساله بود و در سازمان ما به "رفیق مادر" شهرت داشت، فقط مسلح به یک نارنجک بود. او در هنگام مواجه شدن با دشمن با نارنجک به سمت آنها حمله می کند و پس از پای انداختن تنی چند از افراد دشمن، با شلیک مسلسل های افراد دشمن به شهادت می رسد. سایر رفقا نیز که اکثراً وسیله ای نداشته اند با نارنجک های دست ساز و دو قبضه سلاح به دشمن حمله کرده و پس از از پای در آوردن عده ای از ماموران در صحنه نبرد جان خود را در پیشگاه انقلاب خلق فدا می کنند.

بدنبال این درگیری ها بعد از ظهر روز یکشنبه ۲۶ اردیبهشت نفرات تازه نفس دشمن که نزدیک ۵۰۰ نفر می شده اند پایگاه دیگری را در کوچه نیازی حدفاصل خیابان های شارق و قاسم آباد تحت محاصره قرار می دهند و بدون هیچ اخطار قبلی پایگاه را با پرتاب نارنجک و شلیک مسلسل مورد حمله قرار می دهند. رفقای موجود در این پایگاه که چهار رفیق (دو دختر و دو پسر) بوده اند بلافاصله طرح دفاعی پایگاه را اجرا کرده و پس از به آتش کشیدن اسناد موجود در پایگاه با دو قبضه مسلسل و یک سلاح کمری (یکی از رفقا غیر مسلح بوده است) به دشمن حمله کرده و پس از عقب زدن ماموران دشمن، خط اول محاصره را شکسته و به سمت شمال شرقی پیشروی می کنند ولی با خطوط دیگری از ماموران مواجه می شوند. رفقا در این شرایط با همکاری صمیمانه مردم زحمتکش و راهنمایی آنها خانه به خانه و کوچه به کوچه خطوط محاصره را پشت سر می گذارند و در چند نقطه نیز با ماموران درگیر می شوند که آنها را عقب رانده و راه خود را می گشایند. در یکی از آخرین کوچه های شمالی پایگاه "کوچه امیر حسینی" با یکی از ماموران ویژه گارد شهربانی از نزدیک مواجه می شوند که او را از پای در آورده و پس از تصاحب سلاح آمریکائی این مامور ویژه به سمت تقاطع امیر حسینی با شارق پیشروی می کنند. در این تقاطع با حمله ماموران در آخرین خط محاصره، آنها را وادار به عقب نشینی در جهت کوچه های غربی شارق می کنند و راه خود را می گشایند.

در همین حال سه تن از افراد ویژه گارد شهربانی با رفقای ما مواجه می شوند که قدرت مقابله را از دست داده و با تضرع از رفقا می خواهند که آنها را نکشند. رفقا که با ماموران جزء دشمن خصومت خاصی نداشته اند، به آنها امان می دهند و این سه تن دوان دوان خود را در پیچ کوچه های غربی شارق از دید پنهان می کنند. از آن پس رفقا وارد صفوف مردم می شوند که در خارج از خط محاصره شاهد نبرد رزمندگان خود بوده اند. در این حال رفقا سلاح هایشان را بر سر دست گرفتند و با فریاد "مرگ بر شاه!"، "مرگ بر دشمنان مردم!" به سمت میدان صابر و از آنجا به سمت نظام آباد حرکت می کنند و فریاد رزمندگی و حق طلبی خود را به گوش مردم می رسانند. رفقا در ۴۰ متری شمالی میدان صابر با یک اتومبیل پیکان مملو از ماموران شهربانی مواجه می شوند و چون آنها را آماده مقابله می بینند به آنها یورش برده و با شلیک مسلسل تمامی آنها را از پای در می آورند و پس از مصادره یک قبضه مسلسل یوزی ساخت اسرائیل به پیشروی خود به سمت نظام آباد ادامه می دهند. در تقاطع شارق نظام آباد گشتی دیگری به سرنشینی ۵ پلیس مسلح راه را بر رفقا می بندند. رفقا بدون عقب نشینی به پیشروی خود ادامه می دهند و تنها با شلیک یک رگبار کوتاه ماموران را فراری می دهند. بطوریکه ماموران اتومبیل پلیس را بطور آماده و روشن تحویل رفقا می دهند. پس از آن رفقا اتومبیل نمره سبز پلیس را که آرم شهربانی بر بدنه آن منقوش بوده است در مقابل دیدگان صدها نفر از مردم زحمتکش و در میان شادی آنها تصاحب می کنند و همگی به سلامت از منطقه خارج شده و خود را به پایگاه های دیگر می رسانند.

بدنبال این حوادث در بامداد سه شنبه ۲۸ اردیبهشت ماه چند پایگاه شهرستانی که در ارتباط تلفنی با پایگاه های مکشوفه تهران بوده اند و از این طریق دشمن به محل آنها پی برده بود، مورد محاصره قرار می گیرند. این پایگاه ها که عمدتاً پایگاه نفوذی بوده اند، به وسائل نظامی اندک و نارنجک های دست ساز مجهز بوده اند. با این همه رفقای فدائی ما با دلاوری بی مانندی با دشمن مبارزه می کنند و علیرغم اخطارهای دشمن که خود را تسلیم کنند، همچنان به نبرد ادامه می دهند. تصاویری که از صحنه های نبرد شهرستان ها در صفحات جراید رژیم به چاپ رسیده همگی گویای مبارزه بی امان و تا پای جان رفقای ماست. در این درگیری ها رفقای درون پایگاه ها تمام اسناد و مدارک را به آتش می کشند و پس از آن تا آخرین فشنگ به نبرد ادامه می دهند. در این درگیری ها عده ای از رفقا به سلامت خود را از خطوط محاصره دشمن خارج کرده و به سایر پایگاه ها می روند. طبق گزارشات داخلی دستگاه شهربانی و سازمان امنیت در این درگیری ها تلفات شدیدی به ماموران دشمن وارد شده است. ضمناً بر اثر تیراندازی های بی رویه و وحشیانه ماموران خود باخته دشمن، تعدادی از مردم شریف مورد اصابت گلوله قرار گرفته و به شهادت می رسند. ما تمامی این افراد را جزء شهدای خلق به حساب می آوریم چرا که آنها نیز سینه هایشان با گلوله های اسرائیلی و نارنجک های امریکائی شکافته شده است و قربانیان جنایات دولت شاه هستند.

بر طبق گزارشات درونی دستگاه پلیس که به دست ما افتاده است تلفات دشمن عبارت بوده از:

۱- افسران پلیس، گارد و سازمان امنیت ۱۰ نفر

۲- درجه داران پلیس و گارد شهربانی ۳۰ نفر

۳- سربازان ویژه گارد شهربانی ۳۰ نفر

در این گزارش تعداد مجروحین دشمن ذکر نشده است ولی با توجه به تعداد کشته شدگان تصور می رود مجروحین به مراتب بیشتر بوده اند. این تلفات شدید روحیه افراد دشمن را به شدت پائین آورده است و به همین منظور شخص شاه مجبور شده است مبلغ گزافی بعنوان پول خون به خانواده های کشته شدگان مزدور بدهد و همچنین آنها را مورد استمالت و دلجوئی قرار دهد تا بلکه روحیه خراب ماموران تا حدی اعاده شود. به دنبال این جریانها، کارشناسان سازمان امنیت برای سرپوش گذاشتن بر شکست برنامه عریض و طویل رژیم و همچنین به منظور تحریف حقایق، چند نامه جعلی را در جراید عصر تهران به نام اسناد سازمان ما به چاپ رسانده اند و به اصطلاح پرده از اسرار ما برداشته اند. اینها که تا پارسال ما را به عراق وابسته می کردند امسال که روابطشان با عراق خوب شده ما را وابسته به جای دیگر معرفی می کنند و می کوشند با جعل سند و دروغ بافی افکار عمومی را فریب دهند.

البته آنهایی که تا حدی به کار سیاسی و رموز روابط تشکیلاتی آگاهند، جعلی بودن این نامه ها را در نگاه اول متوجه می شوند. ولی برای روشن تر شدن بیشتر موضوع ما فقط به يك خطای کوچک! کارشناسان سازمان امنیت که مشت آنها را باز کرده و رسوایشان ساخته است، اشاره می کنیم. کارشناسان امنیتی و تبلیغاتی دولت فاسد شاه، در جعل این نامه ها بیشترین تلاش خود را به کار برده اند تا آنها را هر چه واقعی تر! تنظیم کنند تا مورد قبول مردم واقع شود. ولی آنها که با ادبیات و فرهنگ ما کمونیست ها بیگانه اند، در این کار خود موفق نبوده اند. چرا که در يك جای نامه عبارت "دوست شهید نوروزی" را به کار برده اند. کسانی که با فرهنگ ما کمونیستهای ایران آشنا نی دارند بخوبی می دانند که ما یاران خود را همیشه و بطور مطلق با واژه "رفیق" خطاب می کنیم و هرگز رفقیمان را با واژه "دوست" مورد خطاب قرار نمی دهیم. ولی ماموران تبلیغاتی و تنظیم کنندگان نامه جعلی که فرق میان این دو را نمی دانند دچار اشتباهی کوچک! شده و خود را رسوا ساخته اند. از طرف دیگر این خودباختگان مزدور با تیتراژ درشت در روزنامه ها از اعترافات تکان دهنده!؟ چریکها سخن می گویند ولی هنگام ارائه سند و مدرک به جعلیات بی محتوی که دروغ بودنشان بر همگان واضح است روی می آورند و بیش از پیش خود را رسوا میکنند. آنها به این طریق نه تنها به ما زبانی نمی رسانند بلکه حقانیت ما را و حقانیت راه ما را به عده بیشتری از مردم ایران ثابت می کنند.

در مورد ارتباط سازمان ما با انقلابیون سراسر جهان نیز باید بگوئیم که حقیقتی مسلم است و سازمان ما هم اکنون در پیشاپیش جنبش نوین خلق ایران مورد احترام و تائید جنبش های آزادیبخش در منطقه خاورمیانه و سراسر جهان قرار دارد. نمونه کوچک آن نیز پیام های تهنیت سازمان های آزادی بخش منطقه خاورمیانه است که هر سال به مناسبت ۱۹ بهمن سالگرد رستاخیز سیاهکل، نقطه آغاز جنبش نوین خلق ایران، به دفتر سازمان ما ارسال میشود. اساسا ارتباط و همبستگی ما با نیروهای انقلابی منطقه خاورمیانه امری پنهان نبوده و پیام های سازمان های انقلابی منطقه به سازمان ما همه ساله در نشریه "نبرد خلق" ارگان سیاسی سازمان ما انتشار می یابد.

ما صریحا اعلام می کنیم که با همه نیروهای واقعا مبارز و انقلابی در سراسر جهان و به خصوص در منطقه خاورمیانه احساس نزدیکی و همبستگی می کنیم و از هیچ نوع کمکی به این نیروها روی گردان نیستیم و

همچنین آماده پذیرش هر نوع کمکی از طرف نیروهای انقلابی جهان و خاورمیانه هستیم. شهادت رزمندگان سازمان ما در جبهه نبرد فلسطین و ظفار گویای این همبستگی بسیار نزدیک و صمیمانه است.

ما معتقدیم، در شرایطی که امپریالیسم و ارتجاع جهانی بطور فشرده و یکپارچه بر علیه خلق های تحت ستم توطئه می کنند، نیروهای انقلابی همه کشورها وظیفه دارند که صفوف خود را متقابلاً فشرده سازند و به یاری یکدیگر غول امپریالیزم و ارتجاع جهانی را به ورطه هلاکت و نابودی بکشانند.

سازمان چریکهای فدائی خلق ایران که متحد کردن و سازمان دادن کارگران و زحمتکشانشان ایران، و بر اساس تئوری ظفرنمون "مبارزه مسلحانه ایران" و همچنین با تکیه بر تئوری جهانشمول مارکسیسم - لنینیسم مبارزه می کند، به یاری نیروهای پیشرو انقلابی خلق ایران و با همبستگی با تمام نیروهای انقلابی جهان همچنان به مبارزه بی امان خود تا پیروزی نهائی ادامه خواهد داد.

"

جاویدان باد خاطره شهدای خلق ایران"

"برقرار باد اتحاد کارگران و زحمتکشانشان ایران"

"پیروز باد اهداف جنبش مسلحانه خلق ایران"

"برقرار باد اتحاد نیروهای انقلابی خاورمیانه"

"مرگ بر شاه و دولت مزدورنش که دشمن کارگران و زحمتکشانشان ایران هستند"

"پیش به سوی توده ای کردن جنبش مسلحانه ایران"

"با ایمان به پیروزی راهمان"

سازمان چریکهای فدائی خلق ایران

دوم خرداد ۱۳۵۵ خورشیدی